

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtrum requiratur scientia totius sacræ Scripturæ? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

scientia nitere quo ad Deum, & bona fama quoad homines.

Ad tertium dicendum, quod aliqua medicina sunt quæ exigunt robur naturæ, alias cum periculo mortis assumuntur; & aliæ sunt, quæ debilibus dari possunt. Ita etiam in spiritualibus quædam sacramenta sunt ordinata ad remedium peccati: & talia peccatoribus sunt exhibenda, sicut baptismus, & penitentia: alia vero quæ perfectionem gratiæ conferunt, requirunt hominem per gratiam confortatum.

ARTIC. II.

Utrum requiratur scientia totius sacre Scripturæ?

146

Ad secundum sic proceditur. Videtur, quod requiratur scientia totius sacre Scripturæ. Quia ille debet habere legis scientiam, à cuius ore lex requiritur. Sed laici legem requirunt de ore sacerdotis, ut patet Malach. 2. Ergo ipse debet totius legis habere scientiam.

¶ 2. Præterea, 1. Pet. 3. Parati semper ad satisfactionem, omni poscenti vos rationem de ea quæ in vobis est, fide & spe. Sed reddere de his rationem quæ sunt fidei, & spei, est illorum qui perfectam scientiam sacrarum Scripturarum habent. Ergo talem scientiam debent habere illi qui ponuntur in ordinibus, quibus verba prædicta dicuntur.

¶ 3. Præterea, Nullus congrue legit quod non intelligit: quia legere & non intelligere, negligere est, ut dicit Cato. Sed ad Lectorem (qui est quasi infimus ordo) pertinet vetus Testamentum legere, ut in littera dicitur*. Ergo ad eum pertinet habere totius veteris testamenti intellectum, & multo fortius ad alios superiores ordines.

¶ Sed contra est, quod multi promouentur ad sacerdotium, qui penitus de talibus nihil sciunt, etiam in religionibus multis. Ergo videtur, quod talis scientia non requiratur.

¶ Præterea, In vitis Patrum legitur, aliquos simplices monachos ad sacerdotium promotos, qui erant

T 4 sau-

*Mag. li 4
Sent. dif.
24. §. D.
et habetur
in Decret. d. 25
c. 2. ex Ise-
doro in
epist. ad
Ludisfre-
dam.*

sanctissimæ vitæ. Ergo non requiritur prædicta scientia in ordinandis.

RESPONDEO dicendum, quod in quolibet actu hominis, si debet esse ordinatus, oportet quod ad hunc directio rationis: unde ad hoc quod homo ordinis officium exequatur, oportet quod habeat tantum de scientia, quod sufficiat ad hoc, quod dirigatur in actu ordinis illius. Et ideo etiam, talis scientia requiritur in eo qui debet ad ordines promoveri, & non quod vniuersaliter in tota sacra Scriptura sit instructus: sed plus vel minus secundum quod ad plura vel pauciora se eius officium extendit; ut scilicet illi qui alijs præponuntur, curam animarum suscipientes, sciant ea quæ ad doctrinam fidei & morum pertinent, & alij sciant ea quæ ad executionem actus ordinis spectant.

*vide decret. d. 35
c. 1. & 2.
et d. 38.*

Ad primum ergo dicendum, quod sacerdos habet duos actus: unum principalem, supra corpus Christi verum; & alterum secundarium, supra corpus Christi mysticum. Secundus autem actus dependet a primo, sed non conuertitur. Et ideo aliqui ad sacerdotium promouentur, quibus committitur primus actus tantum, sicut religiosi, quibus cura animarum non committitur: & a talium ore lex non requiritur, sed solum quod sacramenta conficiant: & ideo talibus sufficit, si tantum de scientia habeant, quod ea quæ ad sacramentum perficiendum spectant, recte seruare possint. Alij autem promouentur ad alium actum, qui est supra corpus Christi mysticum: & a talium ore populus legem requirit, unde scientia legis in eis esse debet: non quidem ut sciant omnes difficultates quaestiones legis, quia in his debet ad superiores recursus haberi; sed ut sciant ea quæ populus debet credere, & obseruare de lege. Sed ad superiores sacerdotes, scilicet Episcopos, pertinet ut etiam ea quæ difficultatem in lege facere possunt, sciant, & tanto magis, quanto in maiori gradu collocantur.

Ad secundum dicendum, quod ratio reddenda de

fide & spe, non est intelligenda talis, quæ sufficiat ad probandum quæ fidei, vel spei sunt, cum vtrumque de inuisibilibus sit: sed vt sciant in communi probabilitatem vtriusque ostendere; ad quod non requiritur multum, magna scientia.

Ad tertium dicendum, quod ad lectorem non pertinet tradere intellectum sacræ Scripturæ populo, quia hoc est superiorum ordinum; sed solum pronuntiare: & ideo ab eo non exigitur, quod tantum habeat de scientia, qua sacram Scripturam intelligat, sed solum quod recte pronuntiare sciat. Et quia talis scientia de facili addiscitur à multis, ideo probabiliter estimari potest, quod ordinatus talem scientiam acquirat, si etiam tunc, eam non habeat; maxime, si in via ad hoc esse videatur.

ARTIC. III.

Virum ex merito vitæ aliquis gradus ordinis consequatur?

147

Ad tertium sic proceditur. Videtur, quod ex ipso merito vitæ aliquis ordinis gradus consequatur. Quia sicut dicit Chrysof. * Non omnis sacerdos, sanctus est; sed omnis sanctus, sacerdos est. Sed ex merito vitæ aliquis efficitur sanctus. Ergo sacerdos, & multo fortius, alios ordines habens.

* hom. 43
in Matt.
in opere
imperfe-
cto, non
procul à
princ. p. 2

Præterea, In rebus naturalibus ex hoc ipso aliqua in gradu superiori collocantur, quod Deo appropinquant, & magis de eius bonitatibus participant: vt Dionys. dicit 4. cap. eccles. hierar. † Sed ex merito sanctitatis, & scientiæ aliquis efficitur Deo propinquior, & plus de eius bonitatibus recipiens. Ergo ex hoc ipso in gradu ordinis collocatur.

† c. 4. p. 3
in tit. Cō
templatio,
circa me.
illius.

SED contra, Sanctitas semel habita potest amitti. Sed ordo semel habitus, numquam amittitur. Ergo ordo non consistit in ipso merito sanctitatis.

RESPONDEO dicendum, quod causa debet esse proportionata suo effectui: & ideo sicut in Christo, a quo descendit gratia in omnes homines, oportet quod sit gratiæ plenitudo; ita in ministris Ecclesiæ,